dustega ja alkohoolsete jookidega, nagu peaaegu kõik Suurgildi liikmed. Kaubandamise otstarbel käis B. ka Venemaal. Olgugi Suurgildi liikme poeg, ei olnud B. täiesti saksastunud. Ta abikaasa Ehlse oli eestlane ja ta ise näis olevat heas vahekorras ka teiste kohalikkude eestlastega. B. oli XVII s. Tartu üks kõige rikkamaid mehi ning suuremaid kaupmehi. Nähtavasti võistlejate kadedusest mõjustatud, ei tahtnud Suurgild äkki teda tunnistada oma liikmeks. B-lt taheti võtta õigus kaubelda jaoti ning valmistada ja müüa alkohoolseid jooke põhjendusega, et temal kui eestlasel polevat olnudki õigust saada gildivennaks. Alul B-le sõbralik raad näis hiljemini raehärra Claus Russega, tolle aja Tartu suurema kaupmehega, eesotsas kalduvat Suurgildi poole. Kuigi B-le kauplemist otse ei keelatud, tehti sellele siiski takistusi. Suvel 1645 sekvestreeriti temalt osa kaupu oletatavasti komisjoni kauplemise pärast, mis oli keelatud. Kaubad lubati talle anda tagasi, kui ta vandega tunnistab, et need on tema omad. B. ei nõustunud sellega ja saavutas pärast tagajärjeta edastust õuekohtule 1646 kindralkub. G. Oxenstierna'lt (vt.) resolutsiooni, mis kohustas raadi andma B-le tagasi kaubad ning Suurgildi tunnistama tema enda liikmeks. Resolutsioon ühes järgmisel a. seda kinnitava kindralkuberneri mandaadiga ei leidnud täitmist ning B-l õnnestus uuesti saavutada õigused alles kun. Kristiinalt (vt.) kindralkuberneri resolutsiooni kinnitava käskkirja saamise järel (1649). S. a. läks B. eesti kogudusest üle saksa kogudusse; see teostus eesti koguduse õpetaja C. Pegau vastuseisu tõttu ainult rae agaral toetusel. B-l suri katku ajal 1657—58 5 last ja nähtavasti langes ta ise ka taudi ohvriks. — M i c h a e l B., eelmise poeg, ühtlasi tema ainus teadaolev järglane, esines Tartu kodanikuna 1658; 18. IX 1670 vkj. mainitakse teda juba surnuna. Südi endale õigust nõudma, esines ta sageli kaastegelasena kohtuprotsessides. Ta käitus rae suhtes väga iseseisvalt ja esines isegi kaebustega kindralkubernerile Tartu komandant O. R. Taube peale. B-i abielust Margarethe v. Wickede'ga, nähtavasti samanimelise raehärra tütrega, mainitakse B-i pärandi jagamise puhul (1688) tema lapsi Annat, kes oli abielus eesti või läti päritoluga raehärra Joh. Olrau'ga, ning Mariet ja Johanni. — J o h a n n B. sai linnakodanikuks 1689 ja teotses kaupmehena nagu esivanemadki. Ta suri 1699. a. paiku; temaga kadus Bulli nimi Tartust.

Tartu linnaarhiivi andmed; M. J. E i s e n, Pulli Hans (Eesti Kultura IV, 1915). *E. T.*

BUNGE, Alexander v., balti-saksa botaanik, sünd. 24. IX 1803 vkj. Kiievis apteekri pojana, õppis Tartu gümnaasiumis ja Tartu ülikooli arstiteaduskonnas, omandas doktori astme 1825. Oma õpetaja prof. K. F. Ledebour'i (vt. *Suppl.*) mõjul siirdusid B. huvid lõplikult botaanikale. Teotsedes esialgu arstina Siberis võttis B. osa Ledebour'i Altai ekspeditsioonist 1826—27 ja reisis ms. Vene Teaduste Akadeemia ülesandel Hiinas 1830—31; ta nimetati 1833 Kaasani ülikooli erakorraliseks ning Ledebour'i järglasena 1836 Tartu ülikooli korraliseks botaanikaprof-ks ja botaanikaaia juhatajaks. B. läks vanusepuhkusele 1867; ta oli muu hulgas Teaduste Akadeemia auliige 1875. a-st ja Tartu ülikooli auliige 1885. a-st; surn. 6. VII 1890 vkj. Kiltsis. — B. tegevus Tartu ülikoolis kujunes väga viljakaks. Suuremalt uurimisreisult Pärsiast (1857—59) toodud materjali läbitöötamisel tekkis rida raskemaid (polümorfseid) taimeperekondi (*Astragalus, Oxytropis, Echinops, Acantholimon, Gentiana* jt.) käsitlevaid süstemaatilisi monograafiaid, mis tõid B-le üldise teadusliku tunnustuse. Läänemeremaade botaanika alal oli B. tegevus esmajoones tööle-virgutav ja tema ajajärk Tartu ülikoolis oli eriti viljakas Eesti lokaalfloora uurimise poolest, mida teostasid ta õpilased Fr. Schmidt, L. Gruner, P. v. Glehn ja E. Russow (vt. neid *Suppl.*). B. kasutas kodumaa reisude tulemusi J. G. Fleischer'i ja E. Lindemann'i teose „Flora der deutschen Ostseeprovinzen Esth-, Liv- und Kurland" (Jelgava [Miitavi] ja Leipzig, 1839) täiendamiseks uue väljaande jaoks „Flora von Esth-, Liv- und Kurland" (Jelgava ja Leipzig, 1853) ja materjalina taimekogule „Flora exsiccata Liv-, Esth- und Kurlands", mille väljaandmise ta viis lõpule oma õpilaste ja mitme asjahuvilise kaasabil. B. teaduslikkude tööde arv, kaasa arvates artikleid, ajavahemikust 1825—86 ulatub üle poolesaja. Säilinud herbaarset materjali leidub rohkesti Vene Teaduste Akadeemia herbaariumis, osalt ka Tartu ülikooli botaanikamuuseumi herbaariumis, kuid ta suu-

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 37